

Presentació

La transformació extensa i intensa del sector de l'audiovisual a causa de l'impacte d'alguns factors com ara la convergència tecnològica, la digitalització, l'expansió d'internet i la irrupció del web 2.0, entre d'altres, ha obligat a repensar profundament la regulació jurídica dels mitjans i dels serveis audiovisuals. Després d'un llarg període de consultes, la Unió Europea va adoptar finalment, el desembre de 2007, la nova Directiva de serveis de comunicació audiovisual, la qual, sense abandonar els principis rectors de l'antiga Directiva anomenada de televisió sense fronteres (1989), pretén adequar el marc regulador de l'espai europeu als nous canvis estructurals. També en l'escala inferior dels estats, la dinàmica dels canvis demana una adequació dels marcs de la regulació audiovisual i de la distribució de competències entre sector públic i privat o entre territoris. A Catalunya, l'esforç del legislador en aquest sentit ha estat molt important en els darrers anys, mentre que a l'Estat espanyol només s'han aconseguit reformar la ràdio i la televisió estatals, i han quedat ajornades les lleis de la comunicació audiovisual i de creació de l'autoritat audiovisual de l'Estat.

Aquest número de *Quaderns* ha volgut recollir les col·laboracions d'experts altament qualificats per tal d'oferir un estat de la qüestió i un balanç crític dels principals canvis de la regulació de l'audiovisual durant els darrers anys. La importància de la nova Directiva europea és el tema amb què obre el monogràfic Monica Ariño, assessora de l'autoritat reguladora britànica Ofcom ("Contingut de vídeo en línia: regulació 2.0? Una anàlisi en el context de la nova Directiva de serveis de mitjans audiovisuals"). El professor Antoni Bayona presenta una acurada anàlisi sobre les aportacions i les innovacions de la legislació catalana del 2000 al 2007 ("La legislació catalana de l'audiovisual: present i futur"). Pel que fa als debats sobre la regulació a l'Estat espanyol, el professor José Carlos Laguna de Paz ("Vint anys tampoc no són res" en la regulació de la televisió) i el professor Andrés Boix Palop ("Transformacions en l'ecosistema mediàtic i noves pautes de regulació administrativa del fet audiovisual") argumenten les posicions respectives. Amb perspectives més generals, clouen el monogràfic l'article de la investigadora Laura Gómez Bustos "La convenció UNESCO sobre diversitat cultural i el dret de l'Organització Mundial del Comerç: conflicte o complementaritat?" i el suggestiu treball del professor Marc Carrillo titulat "Internet: la resposta del dret a l'espai públic virtual".

En la secció de miscel·lània de l'"Observatori", oferim diversos treballs de diferents línies de la recerca comunicativa a Catalunya: "La producció informativa a la televisió", de Rosario de Mateo, Laura Bergés i Marta Sabater; "Els models d'amor en la ficció televisiva seriada. Estudi de cas: *Porca misèria*", de Pilar Medina, Miquel Rodrigo, Sue Aran, Rosa-Àuria Munté i Joan Tharrats; "La programació de televisió en la transició del segle XXI", de Jordi A. Jauset, i "El deute de Sogecable i Prisa: anàlisi i gènesi d'una estratègia empresarial global d'alt risc", de Núria Almiron.

Josep Gifreu
Director